

عنوان مقاله:

فقر شهری در ایران؛ فراتحلیل و یک مرور نظام مند

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 7، شماره 22 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمد پورترکاریونی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی بررسی مسائل اجتماعی ایران دانشگاه مازندران

محمود شارع پور - استاد جامعه شناسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

از سال 2008 نیمی از جمعیت دنیا در مناطق شهری زندگی می کنند. یکی از جنبه های مهم این تغییرات، افزایش جمعیت فقیر شهری است که بخش زیادی آنها در کشورهای درحال توسعه ساکن هستند. با گسترش این پدیده ما با فرایند شهری شدن فقر روبرو هستیم. این امر خود باعث افزایش دغدغه محققان اجتماعی شده است که نتیجه آن تولید دانش فقر شهری است. در طول 40 سال گذشته در ایران نیز تلاش های مستمری برای شناخت علل، فرایند، پیامدها و اندازه گیری فقر شهری صورت گرفته است. در این پژوهش با روش فراتحلیل و مرور نظام مند به بررسی آثار فقر شهری محققان ایرانی پرداخته شد. یافته ها نشان داد که بیشترین تحقیقات در حوزه فقر شهری مربوط به رشته اقتصاد است. از منظر روش شناسی، پارادایم کمی پارادایم غالب است و فقر شهری در ایران بیشتر از، درجه آمار و اعداد، نقشه و جدول بررسی شده است و چندان جایی برای صداها، روایت ها، تجارب زیسته و بازنمایی فرایند فقر توسط فقرای شهری وجود ندارد. همچنین نتایج دیگر نشان داد استان هایی که نرخ فقر شهری بالایی دارند تحقیقات بسیار کمتری در این حوزه دارند. و نیز تحقیقات فقر شهری در ایران از چشم اندازه های بستری/ ساختاری به این موضوع نگرسته اند و چندان رویکردهای عاملیت/ مقاومت و کنش/ صدا در این تحقیقات جایی ندارند و یافته مهم دیگر، کمبود تحقیقات فقر پژوهی در میان کودکان، زنان، معلولین و گروه های قومی کاملا مشهود است.

کلمات کلیدی:

فقر شهری، فراتحلیل، هژمونی اقتصاد، پارادایم کمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026414>

